BUDAPEST, 1944. DECEMBER 6. — IV. ÉVFOLYAM 49. SZÁM

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

M. MUNKÁSMOZGALMI INTÉZET KÖNYVTÁRA
HFSD

ÁRA: 40 FILLÉR

BEVETÉS ELŐTTI

A páncél[vadász] gépágyújának [be]készletét elhelyezik a repülőgépben.
(Hun.-Szab. [Fényszer]készítő felvétele)

ISMERKEDIK A LEVENTE a közelharci páncélromboló szerkezetével. A kiképzés elsősorban gyakorlati és az ifjú nemzedék ügyszólván órák alatt megtanulja a páncélrém minden titkát. A többi, — a fegyver alkalmazása, — már csak bátor elszántság és jó idegek dolga!

EGY MOZDULAT, — a páncélrém „muntkára" kész. Az összetanult leventék hangtalanul, begyakoroltan végzik el a műveletet . . .

Ifjúság fegyverben!

A MAGYAR FUTÁR EREDETI KÉPSOROZATA A LEVENTÉK PÁNCÉLROMBOLÓ KIKÉPZÉSÉRŐL

HULT TÉRBEN VANNAK az utolsó pillanatig rejtőzö akna-rakók: a T 34-es ágyuja nem árthat nekik. Gyorsan ugranak talpra, szinte a földből nőnek ki és a behemót hernyótalp elé máris odakerülnek a nagy robbanóerejű aknáik... A magános harcos szembeszállása az acélkolosszussal az új világháboru hősi époszának legszebb fejezete!

A KILŐVÉS FÜSTJE még elborítja a páncélrém kétlőnyi személyzetét, de a célban máris fellobban a találatot jelző sárga láng! A leventék jól céloztak, kezük nem remegett, szemük biztos látását nem homályosította el a gigászi ellenfél közeledése . . .

A TANYÉRAKNA TELEPÍTÉSE, közvetlenül az ellenséges harckocsi utján, vasidegeket és tökéletes lélekjelenlétet kiván... A fiatal levente-fiuk ezt a vállalkozást is hidegvérrel végzik.

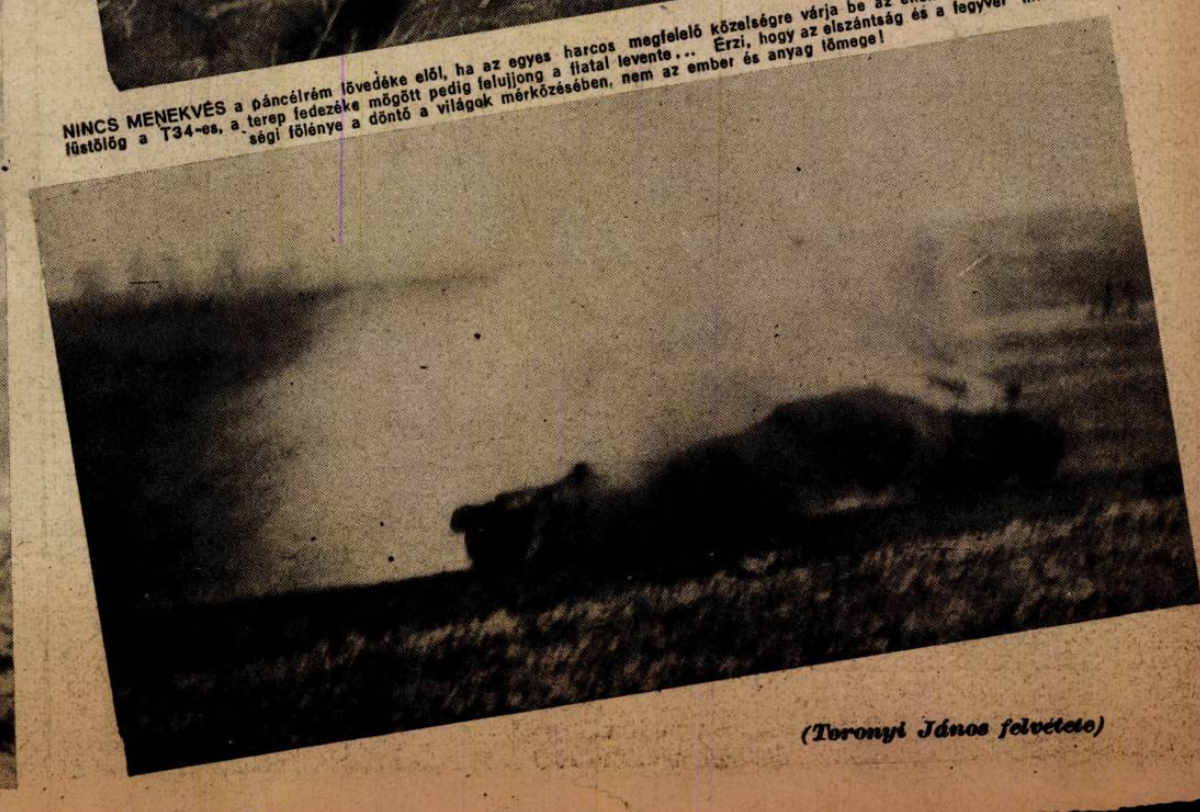

NINCS MENEKVÉS a páncélrém lövedéke elől, ha az egyes harcos megfelelő közelségre várja be az ellenfelet! Lángol és füstölög a T34-es, a terep fedezéke mögött pedig felujjong a fiatal levente... Érzi, hogy az elszántság és a fegyver minőségi fölénye a döntő a világok mérkőzésében, nem az ember és anyag lőmege!

(Toronyi János felvétele)

↑ **Berlin.:** Vlaszov tábornok nemzeti bizottsága a birodalmi fővárosban nagygyűlést tartott. A bolsevizmus által hazátlanná tett oroszok tízezres tömege vonult fel az ünnepi csarnokban a felszabadító mozgalomhoz →

KÉT ÚJ LOVAGKERESZTES. Göring birodalmi tábornagy a légierő két vakmerő bátorságú tisztjének, Kieslich és Lukesch kapitányoknak személyesen nyújtotta át a lovagkeresztet

HŐSI TEMETÉS. A repülőhősök végzete elérte Walter Novotny őrnagyot, a német légierők legkiválóbb pilótáját is . . A hősi halált halt rettenthetetlen harcost a kimagasló férfiakat megillető gyászpompával helyezték örök nyugalomra. Ravatala előtt ← Dessloch vezezredes mondott búcsúbeszédet

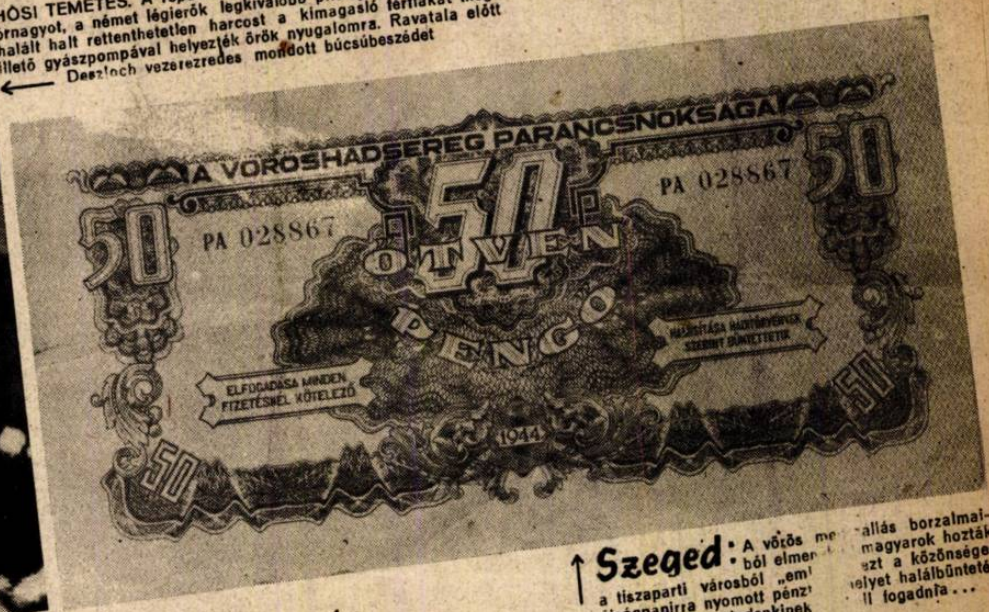

↑ **Szeged:** A vörös me[illegible]állás borzalmaiból elmen[illegible] magyarok hozták a tiszaparti városból „emi[illegible]ezt a közönséges újságpapírra nyomott pénz[illegible]elyet halálbüntetés terhe alatt mindenkinek [illegible]ll fogadnia . . .

↓ **Glaserhau:** A vörös hordák állati kegyetlenséggel pusztították el a keletporoszországi falucska férfilakosságát, 14 és 50 év között. A bolsevista banditák kiűzése után egy tömegsírban 180 halottat találtak — valamennyit gép-puskagolyó és kézigránát sebezte halálra ↓

KÜLÖNKOCSI... Az arcvonal közelsége miatt költözik a lakosság Csepel szigetének egyes helységeiből. A beszkárt sárga villamosai teherkocsikat huznak, a kis házak összegyüjtött értékeivel megrakva... Nincs egyetlen szegény ember se, aki meg akarná várni a vörös „felszabadítók" érkezését.

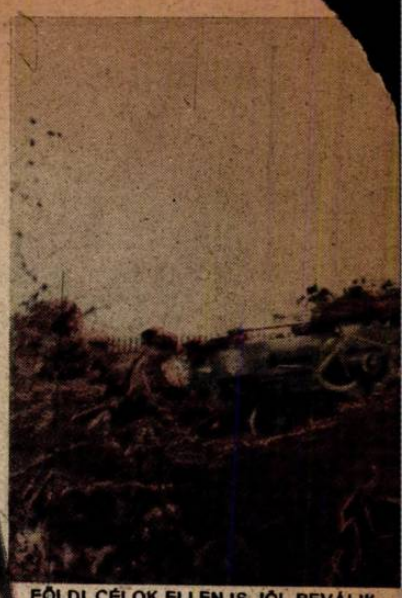

FÖLDI CÉLOK ELLEN IS JÓL BEVÁLIK a nehéz légvédelmi ágyú, amelynek gyors és hatásos tüzcsapásai pontosan feküsznek a bolsevista csapatgyülekezés helyén!

A TÜZVEZETŐ... A honvéd gyalog-harcát kemény erellyel támogatja a rettegett tüzérség s a gránátok záporát két világháborút megjárt, tapasztalt altisztek irányitják... Mintha csak a békebeli lőgyakorlaton vezényelne tüzet, úgy áll, megfeszült testtel, hetykén félrevágott sapkával fején a régi harcos!

EGY VESZÉLYES HÁZSAROK... A romok közt tüzelőállást foglalt egy csoport bolsevista, de mielőtt zavart okoztak volna, egy páncéltörő ágyú telitalálata elnémította mindent az omladék körül! A repeszdarabok megölték a vörösöket, s a halál kietlen csendéletévé változtatták a kutyaiból, tőrött butordarabokból, ládákból hevenyészett állást...

A TÜZKERESZ
szolgálat elsők
századok megr

ÖTEGÖSSZTŰZ... A vörös készenléti állásokra száll az áldás, — a felderítés adatai alapján pontos célelemekkel dolgoznak az átforrósodott csövű lövegek!

A TOMBOLÓ HARCOK KÖZBEN, az első vonalban kapnak segélyt a sebesült bajtársak, akiket nyomban kórházba szállítanak a készen álló autókon

A KÖDÖS, SÁROS CSATATÉR, kopasz akácfáival, letarolt kukoricaföldjeivel vörös hadosztályok temető évé változott... Százával hevernek a visszavert támadások területén a kirgizek, üzbégek, s egyéb ázsiai hordák katonáinak tetemei, — az ellenlökések és a záporozó tüzérségi tűz áldozatai.

HARC Csepelszigetért!

Az Árpádok egykori szállásbirtokán, Budapest alatt, a Duna megáradott két ága közt, Csepel szigetén harsány ágyúszó váltotta fel a munka áldott zaját. A hatalmas sziget déli felén kemény, halálosan elszánt viaskodás folyik az óriás véráldozattal átkelt bolsevisták és a szövetséges védelem katonái között minden talpalatnyi föld birtokáért... A harc döntő jelentőségű s úgy is vívja mindkét fél: makacs dühvel hajszolva a sikert, s halálig való kitartással a védelem!

csepeli sziget védelmében nyerte el a fegyveres nemzet- osztaga. A halálmegvető bátorsággal harcoló hungarista ogyan kell védelmezni a hazai földet, nem számolva az erejét, a győzelmeskedni a durva anyagon!

SZÉTROMBOLT SZOVJET PÁNCÉLTÖRŐ ágyú, amely mellől, a magyar gránát ismerős süvöltését halliva, éppen menekülni próbált a legénység. A találat futás közben érte a vörös tüzéreket s az utolsó mozdulatban merevítette meg testüket...

VÉGRE A NAPFÉNYBEN! A föld alatt, szakadatlan rettegésben töltötte a kis munkáscsalád a váratlanul előretörő vörösök megszállása idején az órákat és végtelennek tűnő napokat. A német rohamlövegek kisöpörték a faluból a vörösöket s most előbújnak rejtekükből anya és gyermekei...

A MAGYAR FUTÁR

az élő történelem lapja

Acélsasok harca:

PÁRATLANUL ÉRDEKES RAJZSOROZAT A LEVEGŐ VAKMERŐ HŐSEINEK KÜZDELMÉRŐL

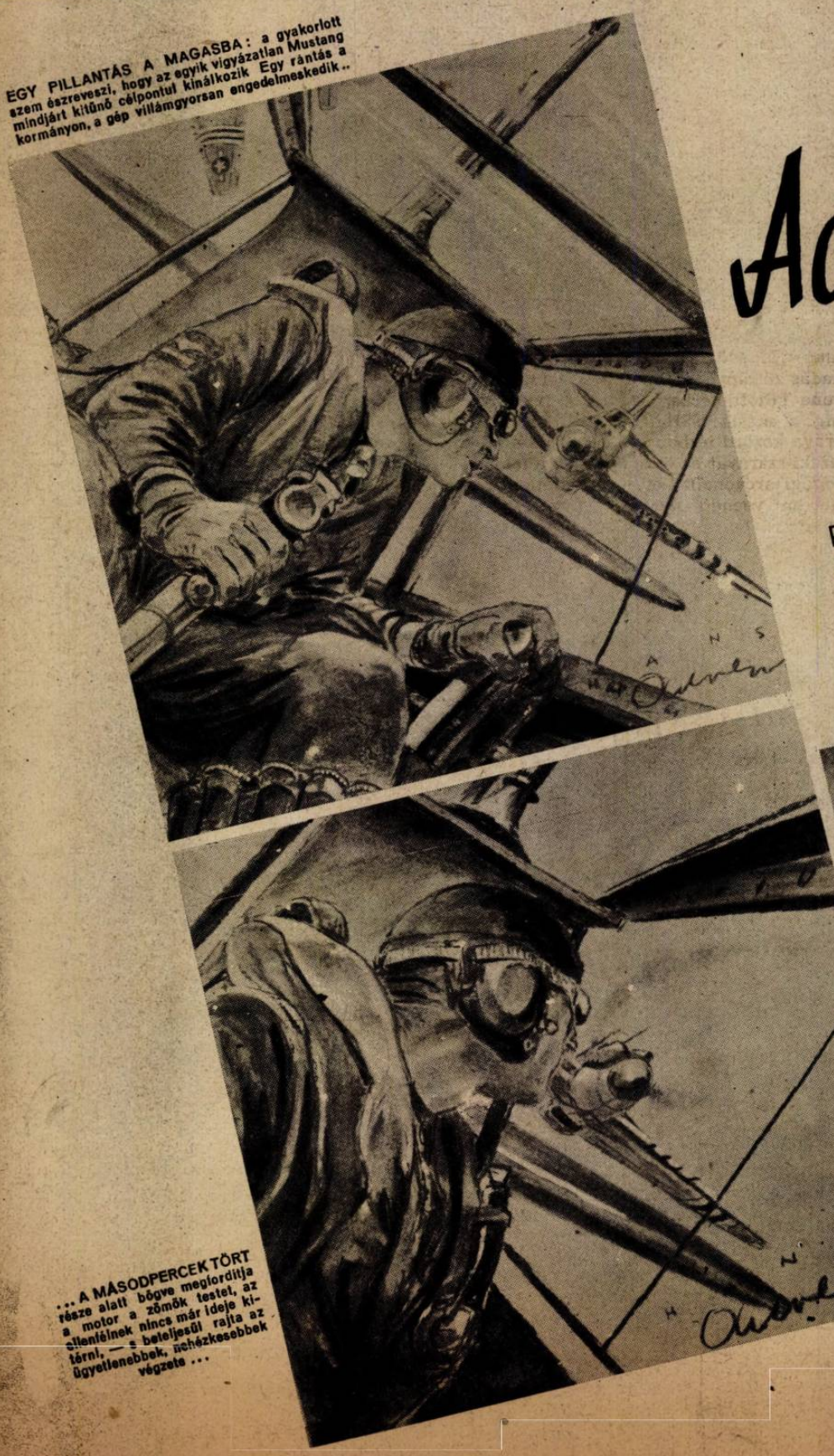

EGY PILLANTÁS A MAGASBA: a gyakorlott szem észreveszi, hogy az egyik vigyázatlan Mustang mindjárt kitűnő célpontul kínálkozik. Egy rántás a kormányon, a gép villámgyorsan engedelmeskedik..

... A MÁSODPERCEK TÖRT része alatt bőgve megordítja a motor a zömök testet, az ellenfélnek nincs már ideje kitérni, — s beteljesül rajta az ügyetlenebbek, nehézkesebbek végzete ...

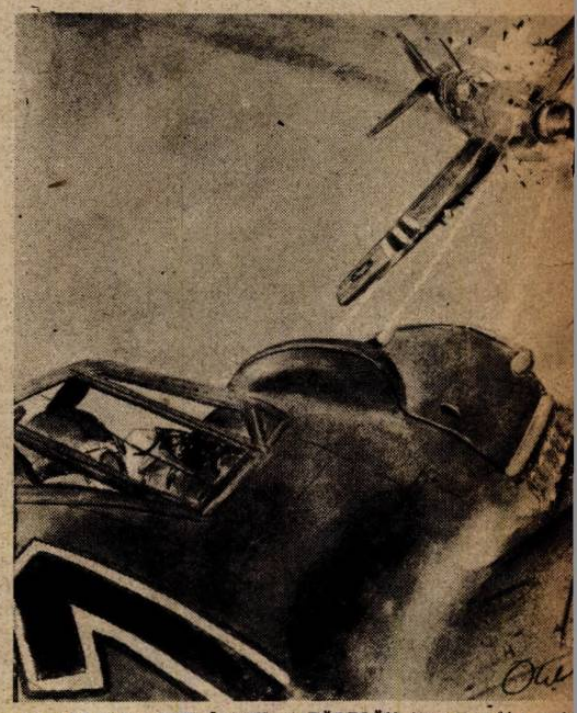

A TALÁLATOK OTT ÜLNEK A TÖRZSÖN, láng csap ki a motorból, robban az amerikai gépágyújának tartalék-lövedéke s mindjárt lehull az égről a szárnyasszegett acélmadár

JÖNNEK A BAJTÁRSAK! Az amerikaiak köre kissé megzavarodott, a gyűrű lapul s a makacsul harcoló, üldözött vadászok megpillantják a keresztes-szárnyú gépeket: a segítség érkezik... Füstzászlók lengenek az eltalált Mustangok után — s az egész csapat vad összevisszaságban menekülni kezd!

NIPPON LEÁNYAI a győzelemért dolgoznak

A MAGYAR FUTÁR EREDETI KÉPSOROZATA A JAPÁN NÉP TOTÁLIS MOZGÓSÍTÁSÁRÓL

A CSALÁD GYÖNGÉD KÖRÉBŐL a kemény férfimunka területére hívta a győzni akarat totális parancsa Japán leányait is. A zene és tánc finom világából kilépett törékeny nők határozottan állják meg helyüket ott, ahová a haza érdeke szólította őket

A KATONAI HÍRKÖZPONTOK néma szobáiban, ahol csak a csengők és billentyűk zaja szól, emberi beszéd és kacagás helyett, férfias egyenruhájukban, komoly arccal teljesítik szolgálatukat a behívott leányok

SZEMLE, MUNKA ELŐTT. Akár a harcoló hadsereg katonái, ugy állnak, fegyelmezett sorban a háborús munkaszolgálat tagjai, akik feladatukat becsületből, áldozatos szívvel, minden ellenszolgáltatás nélkül végzik! →

A ŐSI KIMONO VISELÉSÉRŐL azért nem mond le a vidám, fiatal munkaszolgálatos leány sem .. A szabadnapokon készül a cseresznyevirágos selyem öltözék, amelyet maguk szabnak és varrnak meg, ahogy kicsiny korukban megtanulták →

↓

MENETGYAKORLAT AZ UDVARON... Az egész napi munka után jól esik a mozgás és sport, — az egészséges test kultuszára nagy gondot fordít a japán hadvezetőség, nem csupán a minden fáradalomhoz hozzáedzett katonáknál, de a munkaszolgálatos leányoknál is!

↓

EGYSZER, HA ISMÉT BÉKE LESZ, a japán nő újra visszatér a nemes feladathoz, melyet számára a nemzeti hagyományok előírnak: a család életének széppé tételéhez... Háborús munkája közben se feledkezik meg a szertartásos virágdíszek készítéséről, s a japán leány kaszárnyaotthonát is virággal, fácskákkal varázsolja barátságossá

AZ

1. AZ ELSŐ MOZZANAT: szabaddá tenni az „úti málhától" a lövegkocsit. A gránátrakaszok az árokban találnak helyet s az álcázó anyagoktól is megtisztítják a csöveket

2. EGY KIS TÁJÉKOZÓDÁS . . Az ütegparancsnok főhadnagy és első tisztje a térképen és a terepen ismerkednek a legközelebbi órák harcainak színhelyével.. Gyors áttekintés és a tapasztalat, meg kiélesedett ösztön vezeti a motoros tüzérek eredményes tevékenységét! →

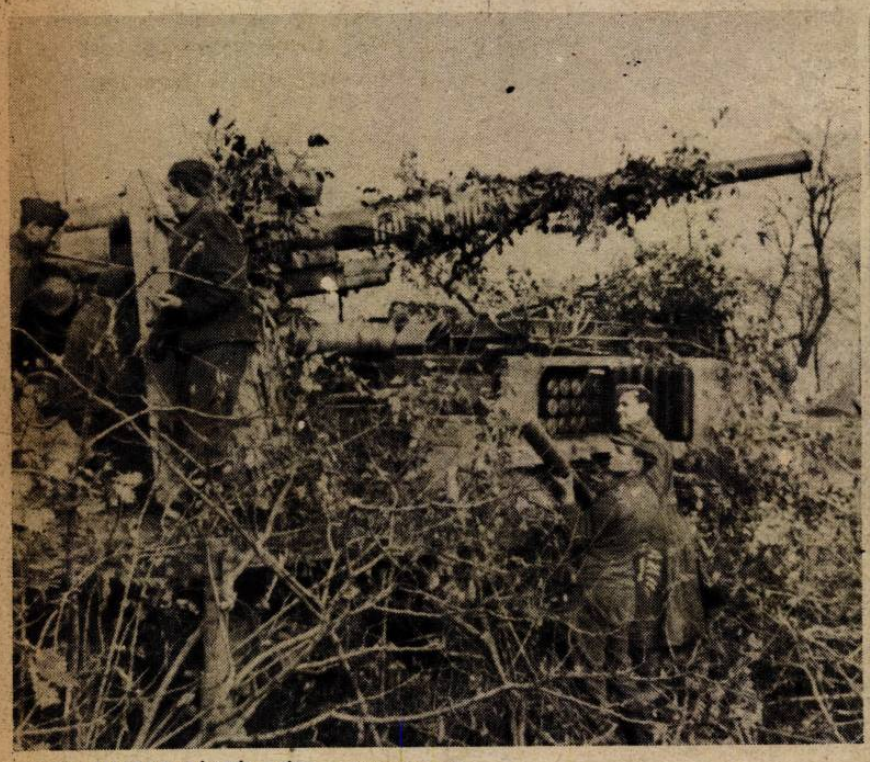

5. VASTAG PÁNCÉL VÉDI a lőszereskamrát, amely természetesen ugyanazon a szerelvényen van, ahol a löveg. Pár hervadtlombú gally kitűnően álcázza a terepszínű kocsit s néhány száz méterről csupán bozótos halomnak látszik a veszedelmes nehézlegyver

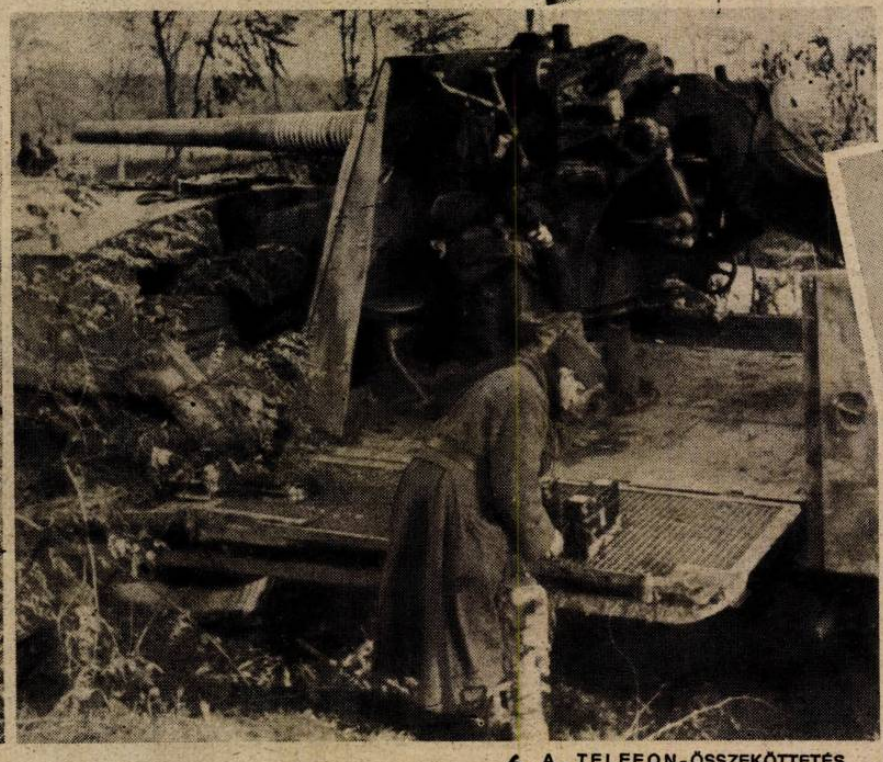

6. A TELEFON-ÖSSZEKÖTTETÉS se hiányzik a magasabb parancsnoksággal, amely így minden percben rendelkezhetik a lövegek fölött s irányíthatja hatásos tüzüket

7. A SZÁZADPARANCSNOK elvonul a tűzhely közeléből is, hogy annál zavartalanabbul állapíthassa meg: vajjon remekelt-e a bajtárs, akin éppen az ebédlőzés sora volt →

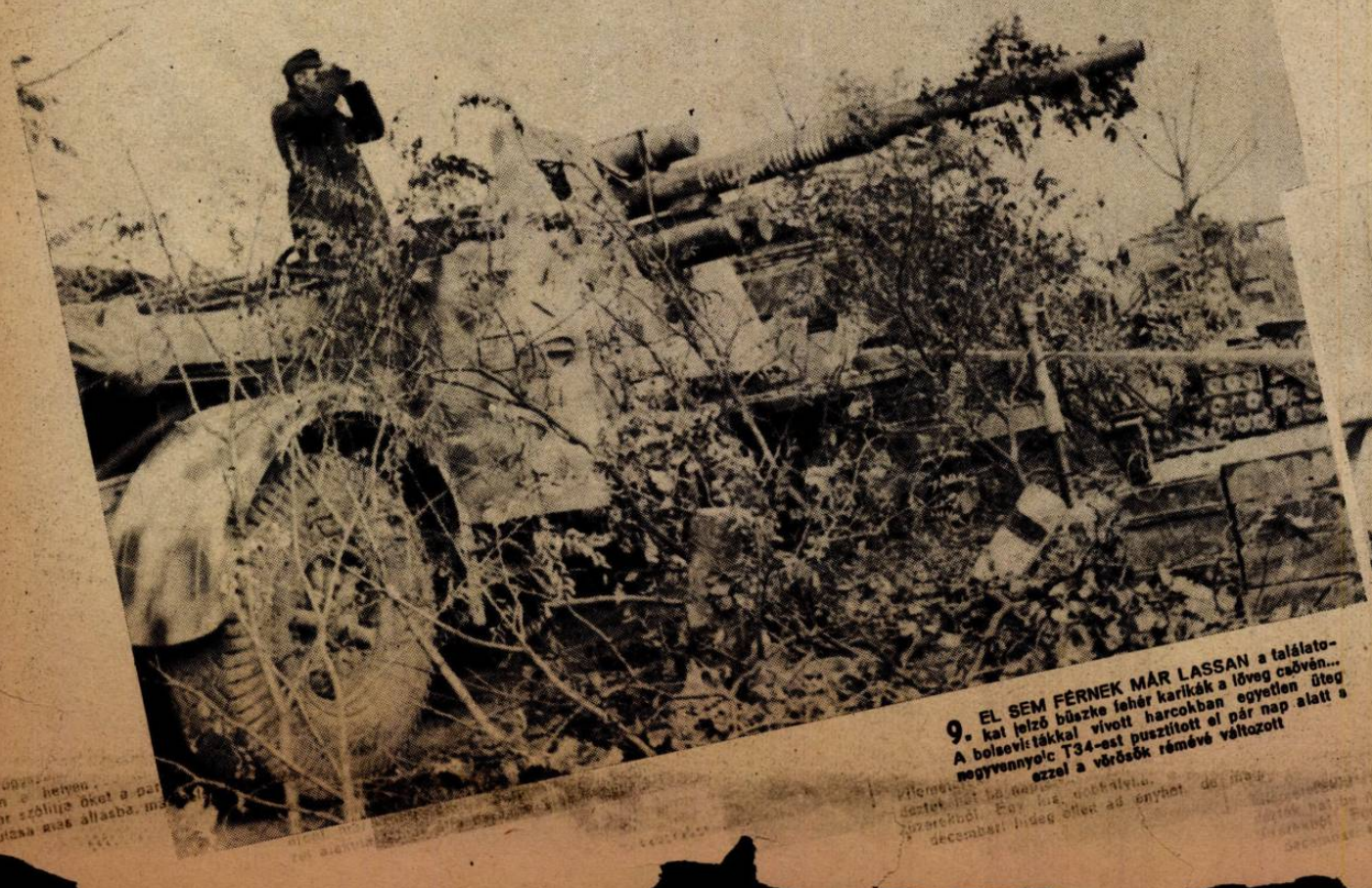

9. EL SEM FÉRNEK MÁR LASSAN a találatokat jelző bőszke fehér karikák a löveg csövén... A bolsevista tákkal vívott harcokban egyetlen üteg negyvennyolc T34-est pusztított el pár nap alatt s ezzel a vörösök rémévé változott

10.

„ÜLDÓ HALÁL"

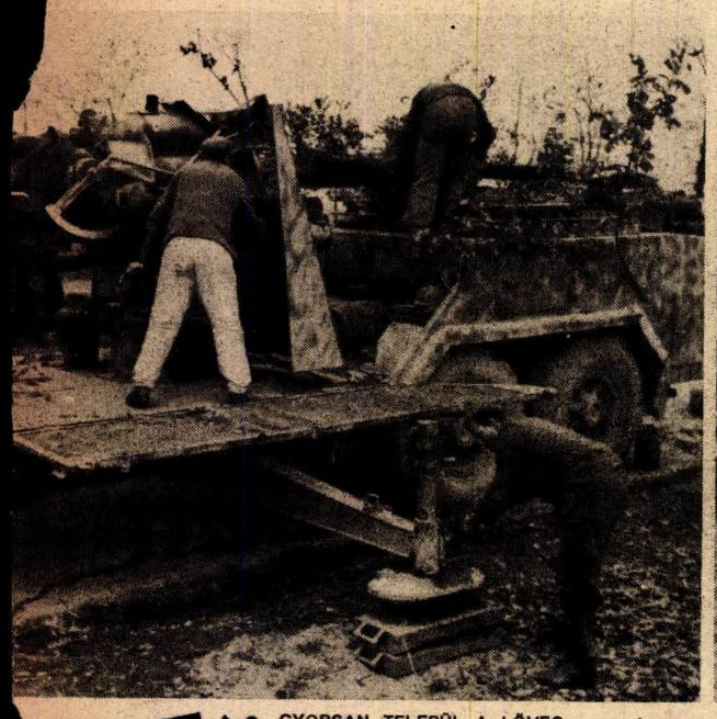

4. A KILÖVÉST GÁTLÓ FÁKAT gyors kezek fürészelik derékban s az ellenség felé most már zavartalanul szállhat az első szalvó!

Első ízben vetették be földi célok ellen a minden ízében modern német nehéz légvédelmi tüzérséget, amely motoros vontatásra épült, s egyetlen szerelvényen visz magával minden szükséges műszert . . . A magyar föld védelmében harcoló, óriási hatású fegyver, melynek gránátjai milliméteres pontossággal szállnak célba, úgyszólván egyik percről a másikra képes állását változtatni, az ellenség tehát sohasem „lőheti be" s nem zavarhatja munkáját. A páncélos támadások megállításában és a készenléti állások szétverésében csodálatos eredményeket ért el az újfajta tüzérség

↑ **3.** GYORSAN TELEPÜL A LÖVEG, egy szó sem hangzik el, mindenki pontosan tudja munkáját s a túloldalon még nem sejtik, hogy valami készül ellenük, a nehéz ágyúk csöve már a szovjet állások felé mered!

8. A TEGNAP ÉS MA . . . A jól álcázott, modern lőveg mellett állásba vonul a tábori tüzérség lovasvontatású üteg. A fogatolt tüzérek irigykedve nézik a csodálatos „konkurrenciát".

ZETT OTTHON ÉPÜL az út- z fák alatt: sátrat vernek a tűzé- án egyetlen napot se töltenek el ben . . . Mire megszoknák a táj őket a parancs és a hadihely- állásba, más célok leküzdésére...

↑ **11.** A VÁNDORLÓ NOMÁDOK életét élik a motoros üteg katonái, hiszen ők nem tartoznak hosszú ideig sehová s minden pillanatban tízkilométerekre szólíthatja őket egy újabb parancs. Az „önellátás" elvén rendezték hát be napjaikat s a szükség kitűnő szakácsokat nevelt a nagyszerű tüzérekből. Egy kis dobkályha, amely mindenütt felállítható, nemcsak a decemberi hideg ellen ad enyhet, de megfő rajta az ízletes ebéd is

12. A TŰZPARANCS UTÁN pár másodperc múlva az összes lőelemek kiértékelve állnak a tűzvezető rendelkezésére s már csúszik is a gránát a hosszú csőbe . . .

(W. Faupel haditudósító felvételei)

HÉTRÖL HÉTRE

V

A tatárok

dúlása óta nem szakadt a magyar nemzetre olyan megpróbáltatás, amelyet még csak hasonlítani is lehetett volna a mostanihoz. Egyetlen nemzedéket nem állított könyörtelenebb és keményebb feladat elé ennek a viharoknak kitett földön puszta életéért is mindig a halál kockázatát vállalni kényszerült népnek történelmi végzete, mint a mi generációnkat, amelynek döntenie kell fajtánk megmaradásáról, s cselekedete visszavonhatatlan igen vagy nem lesz az élet és a halál választásában... Nem volt szerencsés az óra, amikor sorsunk e feleletre felhívott, hiszen egy nyomorult, beteg korszak végén szabta elénk követelését, s akkor kívánta tőlünk a legtökéletesebb helytállást, a legbátrabb lelket, a legizzóbb hitet, amikor a helytállásról csak végtelen vitákat tudtak folytatni egy elmeszesedett csontú uralmi rendszer vezetői, amikor a bátorság és a kemény lélek bűn volt, s a hitet kigúnyolták a farizeusok. Isten csodája, hogy a nép, a névtelen milliók mégis ráéreztek jobbik énjükre, hogy az a történelmi ösztön, amely ezer esztendő kegyetlen viharaiban úgy megélesedett fajtánk idegeiben és tudatában, elkiáltotta riadóját, s parancsára talpra állott a nemzet! A tatárjárás pusztító szörnyűségeihez hasonlít Sztalin vörös hordáinak új, géppisztolyos, páncélkocsis népvándorlása a termő és meggyalázott magyar földön át Európa felé, s kísérteties, hogy amint akkor se hitt egy beteg, megromlott társadalom a közelgő veszélyben, most is el akarták altatni a felriadozó nemzeti lelket, most is el akarták takarni a látó szemek elől a kietlen valóságot... Akkor, hétszáz esztendővel ezelőtt, mint egy csillagokat megrázó földrengés moraja hallatszott el hozzánk Európa keletéről a batui mongolság csapásai alatt összeomló birodalmak végső veszedelmének zaja, de mikor a szuszdáli királyság, s Gyeretyán magyar országának tartóoszlopai, a kijovi fejedelemség uralma megdőltek, s szinte a Kárpátok gerincére látszottak már a felgyújtott városok tűzfényei, még mindig nem akartuk tudomásul venni, hogy az orkán ránk közeledik, s bennünket akar elsöpörni. Most is itt rengett két világ összecsapásának iszonyú csatája, itt harsogott, zengett a határhegyek kerítésén túl a harc lármája, de nálunk a szolgabíróravaszságú politika együgyűjei még mindig azt szajkózták, hogy bennünket elkerül a veszedelem, mi valami különös isteni csoda beavatkozásával megmenekülünk és Sztalin majd álljt parancsol seregeinek a mi határsorompónk előtt!

Készületlenek

voltunk a tatárral szemben, s készületlenül hagytak bennünket most is a ránkszakadt végzet bűnösei, nem csupán a harc fegyvereinek híjjával, de lelkileg is! Ezért volt olyan riadalmas, tanácstalan az ország, amikor egyszerre alázúdultak a kárpáti hágókról a vörös csordák, s ezért történhetett meg, hogy egy végzetes és ostoba pillanatban ez a készületlenség és tanácstalan gyávaság csaknem odavetett bennünket tehetetlen áldozatként a vörös démon elé. Ma már tudjuk, hogy ezzel az ellenféllel nincs alku, ezzel az ellenséggel nem lehet vásári parolán egyezkedni, s csak két választásunk van: vagy kivívni a férfias helytállás minden eszközével, a végsőkig megfeszült szellemi, erkölcsi és anyagi erővel fölötte a diadalt, vagy nyomorultul elbukni a harcon, s ami ezzel egyet jelent: elpusztulni mindörökre. A tatárdúlásról írják régi krónikák, hogy amikor kitakarodott a felégetett városok, pusztasággá változott termő mezők közül a mongol had, napi járóföldre nem lehetett élő embert találni, s a visszatért király hírnökei alig tudtak előcsalogatni az ingoványokból, nádasokból, erdőségekből és barlangokból egy-egy nyomorult, riadt, csontig soványodott, félelemtől félig megtébolyodott embert. Ma ugyanez a sors, ugyanez a könyörtelen végzet fenyegeti a magyarságot, ha elveszíti lelkét, s a szorongattatás óráiban nem válik méltóvá multjához, önmagához, ha nem bizonyítja be, hogy a szabadság csakugyan olyan drága számára, s ragaszkodik az emberi méltósághoz, az emberi élet becsületes formáihoz.

Csak rajtunk múlik,

a magunk elhatározásán, készségén, hitén, erején vagy gyávaságán, hogy az eljövendő évtizedekben és századokban lesz-e még itt Magyarország, vagy a Kárpátok medencéjét betölti, előnti az egyesülő északi és déli szlávság, a mi fajtánk, a mi népünk pedig ott szóródik el valahol Ázsia rideg szteppéin, a szibériai tundrák világában, a mongol sivatagban, vagy Turkesztán forró ege alatt, s hírt se hall rólunk többé a világ! Ostoba ember az, aki illuziókkal álltatja magát, alaptalan hiedelmekbe kapaszkodik görcsösen, mint a fuldokló a szalmaszálba, s azzal álltatja magát, hogy neki, éppen neki nem történik semmi baja, őt megkíméli a könyörtelen sorstól a jószerencse. S végzetesen ostoba volna a magyar nép is, ha elhinné a hitvány liberálisok, a megbukott úri Magyarország hazugjainak, vagy a vesztünkre spekuláló, engesztelhetetlen bosszúszomjtól lihegő zsidóságnak azt az állítását, hogy Sztalinék minket majd keztyűs kézzel dédelgetnek, s tán még Bethlen István boldog konszolidációs korszakát is visszaállítják, kormányfőtanácsosaival, mindenható zsidó bankáraival, iparmágnásaival, bolettájával, gondtalan lillafüredi mélyfúrásával és díszpolgárokat beiktató mentés, bogláros közgyűléseivel... Akik a megszállott országrészekből elmenekültek, pontosan tudják, hogy mi az igazság, s ezek a tanuk kegyetlen vallomásokat tehetnek arról az életről is, amelyet szerencsétlen véreink, akiket még életben hagyott az állati szenvedély, elviselni kénytelenek. Ezek a menekültek, akiknek arcán és tekintetében a téboly zavarodottságával áll a könyörtelen igazság ténye, elmondják, hogy miesoda sorsot szánnak nekünk a vörös hódítók.

A leberetvált fejek

csupasz bőrére írott számok, a vörös vegytintával megjelölt fülek világa az, amelynek boldog megváltását a magyarságnak Sztalin kirgiz lövészei és tunguz páncélosai hoznák... Így szöktek el a Szibéria felé elhajtott, végtelen menetoszlopokból a tiszántúli és erdélyi falvak egykori lakói, megjelölve, mint a fegyencek, megfosztva még a név egyéni méltóságától is, — puszta numerussá alázva! Ahogy a rabszolgapiacra vitték valamikor az ókorban, vagy a sötét középkor évtizedeiben egy-egy hadjárat szíjrafűzött emberzsákmányát, úgy hajtja, s úgy hajtaná a szovjet politrukok parancsára a kancsukás kozák egész népünket is a kényszermunka telepei felé. Ez a sors igazán nem irigylésreméltó, s nincs épelméjű ember, aki vágyakoznék utána. Védeni, utolsó csepp vérig, erőnk végső megfeszítéséig az ország minden talpalatnyi földjét, az utolsó kis tanyaházat és barázdát is, foggal és körömmel ha kell, — de el nem tántorodni egy pillanatra se a kitartás forró hitétől, ki nem fogyni az elszántságból, — ez lehet csak a magyarság dolga ebben a roppant történelmi mérkőzésben, mely egész csillagunk sorsát és jövendőjét szabja meg egymásra rontó milliós hadseregeinek döntésével! A harc az élet és halál küzdelmévé változott számunkra, s vegyük tudomásul, hogy nem lehet kitérnünk előle, se ravaszsággal, se önmagunk megalázásával és kiszolgáltatásával. Nem az a dolgunk, hogy az ellenség számát mérlegeljük, tömegét becsülgessük, hanem az, hogy igyekezzünk megsemmisíteni, kiverni erről a földről, amelyen a győzelem után végre berendezhetjük az egész magyarság boldog otthonát. Üszökben hevernek városaink, s ahová a háború Istene érccsizmáival lépett, ott összeomlottak a falvak tornyai. Páncélos szörnyetegek szántották fel ekék helyett a barázdákat, melyekbe kenyértermő mag helyett acél hullott ezen a keserves őszön, de minden romot felépíthetünk, minden hajlék helyett újat emelhetünk holnap, ha nem tántorodunk meg s nem roppan össze bennünk a szív!

Az élet int

felénk az egyik oldalon, s a halál hív bennünket csontujjaival a másikon. Választanunk kell, s ha csakugyan a férfiak nemzete vagyunk, ez a választás nem nehéz... Nincs hatalom, amelynek kimeríthetetlen tartalékai volnának, s nincs az a balszerencse, amely véget ne érne egyszer, különösen akkor, ha lavinájának elszánt nép feszül neki! A harcban nem vagyunk egyedül, itt vérzik velünk együtt az ezeréves haza földjén, s ennek a földnek szabadságáért, népének boldogságáért, jóban-rosszban társunk a szövetséges német nemzet fegyveres ereje is. Germánia legjobb és legvitézebb fiai állnak az ellenséges tűzben a honvéd oldalán, a feloldhatatlan sorsközösség törvényének engedelmeskedve és nekünk nem kell egyebet tennünk, mint ugyanolyan elszántsággal, ugyanolyan halálra vagy győzelemre feszült akarattal védelmezni a magunk birtokát, a magunk otthonát, családi tűzhelyét, gyermekeink életét, asszonyaink becsületét, mint ahogy ők teszik. S ennek a helytállásnak, ennek az elszántságnak egy napon megérik majd fénylő gyümölcse: a győzelem...

Tarnopolból indult el

DÖVÉNYI NAGY LAJOS KORTÖRTÉNETI REGÉNYE

(120.)

Cecile nem értette. Hosszú idő óta nem gondolt arra, hogy kedveskedjék, s ha ő pendítette meg, hogy szívesen vállalkoznék valami kisebb utazásra, gorombán leintette. Szemére vetette, hogy semmit se törődik nehézzé vált anyagi helyzetével, nem hajlandó tudomásul venni, hogy rosszul mennek az üzletek, semmi közösséget nem érez. „Nincs az a zsidó vagyon, amelyik egy dekonjunkturában el ne fogyna, fiacskám, — vágta szemébe ilyenkor gúnyosan, — habár ti azt hiszitek, hogy nekünk egy láthatatlan és kiüríthetetlen pénzes zsák van a hátunkon és azzal vándorolunk végig a világon."

Most ő ajánlja az utazást? Hiszen az előbb is panaszkodott még, hogy nem kedve szerint mennek a dolgok, úgy jött haza a kaszinóból, mint aki egész vagyonát elveszítette és egyik percről a másikra koldussá vált.

— Elutazni? — ismételte vontatottan. — Tréfálsz?

— Eszem ágában sincs! Komolyan kérdeztem.

Elébe állott, majd gyors mozdulattal odatelepedett a karosszék támlájára, magához ölelte az asszonyt, s úgy beszélt tovább. Kiszámított volt ez a mozdulat is, nem akarta, hogy arcába nézhessen, szeméről olvassa le titkos gondolatát, mert Cecile olykor bámulatos módon belelátott. Így, a gyöngédség ürügyén, magához szorította vállát, s feje fölött beszélt, halk, hizelgő hangon.

— Nézd, én tudom, hogy köztünk sok zürzavar van... Öregszem és türelmetlen vagyok, az üzlet is, hiszen tudod... minek hozakodjam elő vele újból... Szóval nekem rosszul esik az, hogy egy élet után marakodjunk és a szép emlékeinket tönkretegyük. Egyebünk se lesz végül, mint az a mult, amelyben igazán gyönyörű dolgokat éltünk meg. Nem beszélek róla, de néha éjszaka eszembe jut ez az áldatlan állapot és sírni tudnék miatta. Hát szeretném végét vetni valahogyan. Tán ez lenne jó... A távolság. Nem látni egymást néhány héten át, nem élni a veszekedés, összekoccanás kínálkozó alkalmaival... A végén szerelmes leveleket is írnék talán hozzád...

— Szóval utazzam el?

— Ha te is akarod... És ha a régi békességet szeretnéd még egyszer ebben a házban, akkor belátod biztosan, hogy érdemes ezt a kísérletet kipróbálni. Elvégre mi történik? Nem sikerül... Istenem, lehet, hogy menthetetlen már a mi dolgunk, de akkor legalább nem kell szemrehányást tenni magunknak, hogy elmulasztottunk valamit. Igaz?

— Já.

Megkönnyebbülten lélegzett fel, s ráhajolva Cecile fejére, megcsókolta a haját. Unta az ismerős illatot, de most mégis ujjongó öröm töltötte el. A legkényelmetlenebb akadályt elhárítja az útból. Nem kell attól tartania, hogy az asszony felfedezi tervét, vagy véletlenül elárulja magát előtte. Egyedül lesz a házban, zavartalanul készítheti elő szökését. Nagyon elégedett volt önmagával.

— Hát akkor a részletekről majd beszélünk, hiszen nem olyan sürgős a dolog, — fejezte be, pedig legszívesebben azonnal vonatra ülteti.

Cecil csak bólintott. Gondolkodni se ért rá, válaszólni még kevésbbé, mert egyedül hagyta. Mint aki menekül egy kérdés elől, — futott át agyán a gyanu. Válni akar tán? Végre szabadulni tőle, ahogy annyiszor tervezte? Nem, ennek a dolognak egészen más szine van. Mindegy, kár töprengeni rajta...

Tekintete a tükörre tévedt, mely kegyetlen őszinteséggel mutatta arcán a muló időt. Bizony, nem kívánatos többé, ifjúsága elfutott az évekkel s ugyan miért is ragaszkodnék hozzá Hugó? A hiúság nem hajtja már feléje, az érdek sem. Hol van az a világ, mikor még kitüntetés-számba vette, hogy mellette él és rokonait az irgység rágta, valahányszor ránéztek? Mindenestül elsüllyedt az a kor s ma szemérmetlenül mondják ki Arnoldék, hogy neki kell megtiszteltetésnek vennie, ha meg nem tagadják az atyafiságot. Hiszen egy tegnap bevándorolt, még tetveitől se szabadult galicianer holnap méltóságos úrnak szólíttatja magát, mint egy gróf, vagy kamarás, címet, tekintélyt lehet vásárolni, — ugyan mire kell már a címer és az ősi név? Túlzó fényűzés, drága is, akár az operabérlet...

Bólogatott önmaga tükörképe felé, kissé keserű mosollyal hervadó ajkán. Körülnézett a szobában, búcsúzó tekintettel, — igen, itt telt el élete, ezek a butorok, ezek a képek, szőnyegek és szobrok, a jómód e túlságosan hangosan szóló jelei látták lemorzsolódni éveit, ezek az idegen, komor, mohó, vagy titokzatos arcok tekintettek reá, csaknem fürkészőn, — a család tagjai. Most majd vége lesz. Hová is mehet innét? Haza a faluba, a régi házba, a mult feledhetetlen tárgyai közé talán, — de hiszen azok is Hugó tulajdonai mind. Vagy kegyesen átengedi neki e fölöslegessé vált dolgokat?

Majdnem fizikai fájdalom volt benne a kivánkozás az apai ház ósdi szobái, vén kertje, repedezett törzsü fái után. Nem, ezt nem engedi... Ez lesz az ár, hogy béken elbocsátja, ennyit kapjon cserébe a szenvedésekért, megaláztatásokért és az áldozatért, hogy fiatalságát nekik ajándékozta, s életével díszt adott az övéknek.

Hirtelen elhatározással leült és levelet írt Hugónak.

(Folytatjuk.)

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztőségért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadóért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 20 P, félévre 10 P, negyedévre 5 P. Egyes szám ára 40 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépein, Budapest, V., Hegyalja-utca 10. Felelős: Kripácz Lipót igazgató.

...ULLOTT A HÓ... A nyugati arcvonal véres csatamezőit fehér takaróval borította be a tél s a ...iss ...an komoran mered fel, sötét körvonalaival a kanadaiak kilőtt Schermann-páncélosa, egy visszavert támadás színhelyén...

NINCS AKADÁLY a jelentő-gránátos előtt, aki fontos küldetésben jár a harcoló bajtársak és a parancsnokság között... Néha a katona visszi ugyan a kerékpárt, de a parancs idejében érkezik rendeltetési helyére!

...ADIJELENTÉSEK, CSATÁK ÉS ÚJ FORDULATOK

...anadában egyre gyakrabban tüntet- ... a tengerentúli hadkötelezettség ellen. ...ada semmit sem kereshet ezen a ...erún, nincsenek fenyegetett érdekei ..., csak idegen érdekekért áldozza fel ...lságát Dünkirchennél és Hollandiá- ... Olaszországban és a terrorbombázá- ... pilotaveszteségeiként. Franciaország, ...ium „felszabadított" lakossága né- ... hónap óta úgy éhezik, mint azt a ...abadított olasz nép teszi egy év óta. ...ali áramlatok egyformán nehezítik ...aulle, Pierlot vagy Bonomi kormány- ... és teszik napról-napra élesebbé az ...lszász és a moszkvai végső célkitűzé- ...közti ellentétet. Ugyanazt írhatnók ...ögországról is. Zavarosak az állapo- ... a Szovjetnek behódolt északkelet- és ...eleteurópai államokban. A londoni ...vel emigráns kormányt falnak vitte a ... politikai rövidlátása, amelyben már ...vel ezelőtt — a danzigi kérdésben — ...edett. A Duna és a Don között is ...ődő szovjetellenes forrongás jelei és ...sa észlelhető. Titóék angol pilótákat ...nek ki. Az Egyesült Államokban ...tabeszüntetések vannak és tengerét ...t ítéltek el, mert nem akartak San ...riscoban lőszert rakni a Távolkeletre ...ló hajókra. Brazilia megerősíti az ...ntin határon álló csapatait. Mindez ... szerény csokor, amelyet az utolsó hét ...irágaiból szedtem. Nincs helyem, hogy ...den egyes hírhez magyarázatot is ...ek, de az egész összegyüjtött csokor ...atja, hogy ellenségeinknél odaát ... elég tarka és ellentmondásokkal ... a világ.

*

...rka a hadszíntereken is. A sebeket ... háború juttat ide is, oda is. Marad...lanul egyik fél sem ujjonghat. A ... döntés utolsó perce még nem követ- ...t be, a küzdelem azonban hétről-hét... idegfeszítőbb lesz, ha üteme és ... itt, vagy amott átmenetileg magu- ...az arcvonalakon némi csökkenést is ...at.

...t a csökkenést az elmult héten első- ...an az *olaszországi* hadszíntéren tapasz- ...ttuk, ahol az 5. amerikai hadsereg — a Bologna irányában várt nagy támadása helyett — csak két erősebb előretörést kisérelt meg. Ezek egyike a Monte Belvedere déli lejtőire juttatta a támadókat, német ellentámadások azonban ismét elűzték őket nemcsak innen, hanem több más korábban elfoglalt magaslati állásból is, többek között a Monte Granderól is, Imolától északkeletre. A 8. brit hadseregnek a tengerparti szakaszon — Faenza vidékén — támadó kötelékei a németek erőteljes tüzérségi tüze elől ismételten hátrálni voltak kénytelenek.

A nyugati hadszintéren, kiváltképen pedig az aacheni harmadik csatában szintén a kitűnően telepitett és jól álcázott német tüzérség tüzén törnek meg most már 16 napja a 9. és 1. amerikai hadosztályoknak továbbra is a legerősebb bombatámadásokkal támogatott rohamai. A német gránátosok és népgránátosok szívós ellenállása és páncélosoktól támogatott ellentámadásai minden áttörési szándékot meghiúsítanak és számtalan esetben visszafoglalják az átmenetileg elvesztett néhány száz méternyi területveszteséget. A két amerikai hadsereg a harc első 14 napján több, mint 30.000 embert és 500-nál több páncélost veszített, ami az amerikaiak európai harcaiban újabb csúcsveszteséget jelent.

A Saar-vidék felé előretörő 3. amerikai hadsereg közel négy heti, szintén igen veszteségteljes támadó hadművelet után a német nyugati erődítményrendszer saarvidéki szakasza elé érkezett. Itt azonban támadásait a németek visszaverték.

Egyelőre a legnagyobb kezdeti sikereket a Strassburg terébe előretört 6. amerikai hadsereg és a svájci határ mentén a mülhauseni térbe benyomult 1. francia hadsereg hadosztályai értek el. A két erős támadó élnek gyors egyesülése a közbeneső térben még a Vogézek gerincén és Belfortnál küzdő német védőket bekeríthette volna. Ez a veszély még nem szünt meg, bár a német ellenállás és ellenintézkedések a gyors egyesülést eddig — december 2-ig — meg tudták akadályozni.

Hosszabb szünet után a kanadai 1. hadsereg kötelékei a dünkircheni német állások ellen támadtak erős tüzérségi tűzelőkészités után. A támadókat december 1-én kiverték.

A német távolsági fegyverek fokozott tüze egész héten át Délangliát, Antwerpent és Lüttichet érte.

*

Keleten nagy harcok csak a Kárpátokon belül voltak. A 819 páncélos és 26 lövészhadosztály harcértékének teljes felmorzsolása következtében mult hónap végén átmenetileg ellanyhult középmagyarországi csata több gyujtópontján ismét felélénkültek a harcok és átterjedtek a szlovák határterületre is. Erősebb szovjettámadások Szikszó irányában, Kassától északkeletre, Miskolc és Eger-vidékén nagyban és egészében eredménytelenek maradtak. — A Mátra délnyugati lejtőin viszont német ellentámadások helyi állásjavitásokat értek el. E harcokban több bolsevista erőcsoport teljesen megsemmisült.

Evvel szemben a Dráva—Duna torkolatvidéke felől az elmult héten új, nagyobb arányú szovjet támadó hadművelet bontakozott ki, amely Mohács és Pécs birtokbavétele után december 1-én estig eljutott a Paks—Kaposvár vonalig. A szovjetorosz támadás főiránya a Balaton északi sarka és a Duna közötti térben Budapest felé mutat, míg a másik a Balaton déli sarka és a Dráva közötti térben a német balkáni erők északi szárnyát és összefüggését a magyarországi arcvonallal érinti. Feltétlenül komolyan veendő nagy célkitűzések ezek, amelyek éppen ezért fokozott magyar ellenállást és ellenhatást követelnek.

*

Távolkeleten a japán haditengerészeti és hadseregbeli halálbombázók — nemes és önfeláldózó versengésük során — az elmult héten 2 amerikai csatahajót, 3 cirkálót, 6 szállító hajót sülyesztettek el, 2 csatahajót vagy nagy cirkálót és 3 szállítóhajót pedig felgyujtottak.

Leyte szigetén tovább folynak a harcok. A japánok legutóbb 4 különleges, légi úton szállított romboló osztagot tettek földre az amerikai csapatok hátában.

Délkeletkínában a japánok elfoglalták Nanningot, az amerikai légi erő utolsó ottani nagy támaszpontját.

v. Z. E.

...ÉS HULLÁMZIK A HARC LOTHARINGIA ... A csaták városokban és falvakban torlódnak ...közésekké s a gránáttépte romok közt rendületlen elszántsággal tart ki a német katona...

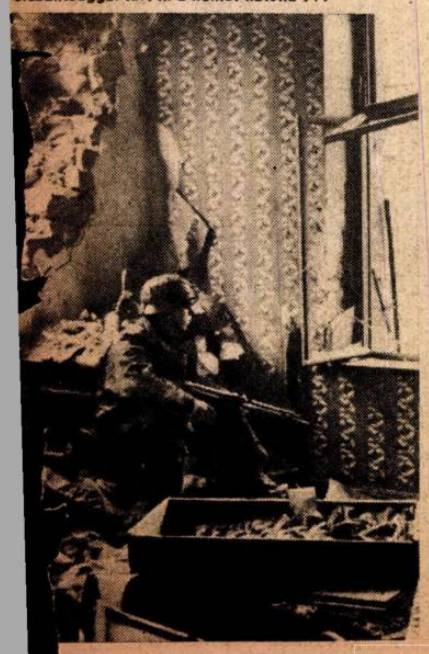

SZÍVÓS KÖVETKEZETESSÉGGEL folyik a japán erők harca a kinai fronton... Egyre újabb területeket ragadnak el a páratlan vitézséggel küzdő csapatok a Csangkaiseki hadseregtől, értékes nyersanyagokat biztositva a győzelmes háborúhoz!

KÜLÖN KARHATALMI ALAKULATOK örködnek a nyugati arcvonal mögöttes területén az ellenséges ejtőernyős csapatok meglepő földreszállásának megakadályozásán. Csirájában fojtanak el minden kisérletet s az angolszászoknak sok vérbe kerültek már eddigi, hiábavaló próbálkozások is...

KÉTES ÖRÖM

— Nézd, a Grün utolsónak kapta meg a menlevelet és hogy ugrál...
— No hallod, könnyebb is lett egy pár ezer pengővel...

KÉT ZSIDÓ

— Mondja, maga mibe utazott azelőtt?
— Svéd acélba... és most getto a cél...

EZ NEM VICC

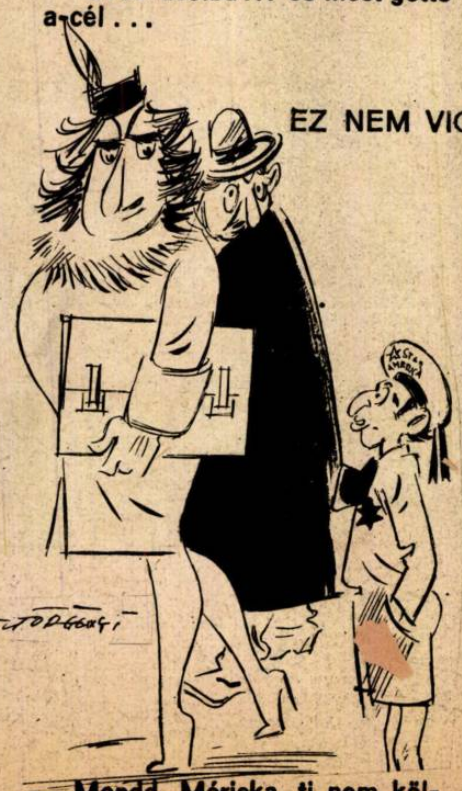

— Mondd, Móricka, ti nem költözködtök?
— Nem, Damburg néni, mi azelőtt is a Dob-utcában laktunk...

Név: ----------

---------- tábori posta

IDŐ: 19 ÓRA 31 PERC...

A haditengerészet „úszó"-harcosai a pontos összműködéshez egyeztetik órájukat. A különleges harci feladatokra kiképezett katonák vízhatlan ruhájukban egy idegen bolygó fantasztikus lakóira hasonlítanak